

og at der da skal fremsættes Forslag om Beskatning af det avlede Produkt. Flertallet har ikke fundet nogen Betænkelse ved at gaa ind paa dette, da vi, som nævnt, ikke havde principielle Betæneligheder ved den nye Beskatningsform, og da andre ærede Medlemmer end Venstre have været endog meget stærkt stemte for en Produktbeskatning. Det vil altsaa nu bero paa, hvilket Forslag der til sin Tid fremkommer, om man kommer over til denne Forandring, og navnlig vil det bero paa, om Omkostningerne ville vise sig rimelige i Forhold til, hvad der opnaas. — I Henhold til disse Bemærkninger indstilles Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Zahle: Jeg vil gerne spørge den meget ærede Ordfører, om det ikke er hans og hans Partis Mening at stemme for den nye Beskatningsform. Efter den ærede Ordførers Udtalelser maatte det henstaa ganske uvist, og da er Indrømmelsen jo ikke af nogen Værdi. Det er vel ikke Meningen, at man skal narres her? Det kan jeg da ikke paa nogen Maade tænke mig. Det er vel Meningen, at man her slutter en bindende Aftale om, at der skal forelægges et Forslag om Produktafgift, og at dette Forslag skal vedtages og støttes af Flertallet her i Tinget.

Ordføreren (Jerichow): Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at der selvfølgelig gaas ud fra, at naar Forslaget forelægges, er man ogsaa villig til at gaa ind paa dette, naar det ikke i øvrigt indeholder Bestemmelser, som ville bevirke, at man maa sætte sig derimod. Der ligger selvfølgelig heri en Anerkendelse af Produktbeskatningens Fortrinlighed i Forhold til den anden Beskatningsmaade, og der ligger altsaa fra dette Partis Side en Anerkendelse af det ønskelige i at gaa over til Produktbeskatningen, naar der da ikke maatte være væsentlige Indvendinger at gøre mod det Forslag, der til sin Tid fremkommer; men for saa vidt angaar Produktbeskatningens Princip, anser jeg det, naar denne Ændring i Forslaget vedtages, for at være accepteret af Partiet.

N. C. Christensen: Mine Partifæller og jeg kunne ligesaa lidt tiltræde Forslaget i den Form, det nu har faaet, som i den Form, hvori det gik fra Folketinget. Det er naturligvis en Fordel, at man ved at indføre en Paragraf i Loven bestemmer, at Loven skal optages til Revision inden 1. Januar 1913, og at denne Revi-

sion skal gaa ud paa at indføre Produktbeskatning i Stedet for Arealbeskatning. Men for det første er der ingen Garanti for, at denne Bestemmelse bliver vedtagen, selv om der bliver forelagt Forslag derom; vi have jo endog hørt den ærede Ordfører udtale, at man vilde gaa med til det, saafremt det ikke viser sig, at Vanskelighederne og Omkostningerne ere for store. Men det er jo netop det, som har været anført som Begrundelse for at gaa til Arealbeskatning i Stedet for til Beskatning af Afgrøden, at det medfører uforholdsmæssig stor Udgift og stor Ulejlighed at skulle kontrollere Afgrøden osv., og disse Betæneligheder ere fremdeles til Stede. Det var kun med et vist Forbehold, at den ærede Ordfører erklærede, at man kan gaa med til en saadan Revision af Loven. Man er altsaa blot gaaet ind paa at optage den Bestemmelse, at Lovforslaget skal forelægges til Revision; men hvorvidt det bliver revideret, vide vi ikke noget om. Men selv om man var sikker paa en Revision i 1913, ere dermed de Krav, der efter vor Mening bør stilles til et Lovforslag af den Art, ikke imødekommede. Naar man har vedtaget en Toldlov med en ret betydelig Beskyttelse for et bestemt Erhverv, bør der, forinden man indfører en Afgift, som ophæver Beskyttelsen, være en Karenstid, i hvilken de paagældende kunne afvikle deres Forhold, indvine de Udgifter, de have haft ved at etablere den Drift, de ere lokkede ind paa ved Toldloven af 1908. Derfor ville vi stemme imod Lovforslaget, ogsaa i den foreliggende Skikkelse.

Rørdam: Det er vist noget ganske enestaaende, at man nu i April 1911 vedtager et Stykke Toldlov, der indeholder en Bestemmelse om, at denne nye Lov skal revideres inden 1. Januar 1913. Det ser unægtelig lidt mærkeligt ud, og man spørger uvilkaarligt sig selv: er det af saa enorm Betydning at faa en saadan Lov? Thi ellers vilde det være naturligere at vente lidt, til man var bleven enig om det, man egentlig mener er det rigtige. Det drejer sig om et uselt, ringe Beløb, som ikke er meget værd, et Medlem siger, at det ikke er en Pibe Tobak værd. Det er netop det, det er, da det er Tobak, det drejer sig om. Jeg synes, man skulde vente det ene Aar til, det vilde ikke gøre det fjerneste, thi de Folk, som man er bange for skulle give sig til at dyrke Tobak og sætte Værdier i det, have gennem Forelæggelsen af dette Forslag faaet en tilstrækkelig Advarsel. Sikkert intet Men-